KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Fråga om beskattning av arvode m. m. från idrottsförening.

Å taxeringsavdelningen inom vederbörande länsstyrelse hade granskning skett av räkenskaperna för en idrottsförening. Därvid hade framkommit att bl. a. två personer — här kallade A och B — från föreningen uppburit vissa kontantbelopp samt åtnjutit fri kost.

Under antagande att förmånen av fri kost vore värd lägst tre kr per dag hemställde vederbörande TI hos PN att, då A — som vore lagledare inom föreningen — haft fri kost under 51 dagar samt erhållit ett belopp av 1.653 kr, dennes taxering måtte höjas med 1.806 kr.

Efter tagen del av denna hemställan anhöll A, att beloppet å 1.653 kr icke måtte upptagas till beskattning. Vidare anförde A bl. a. följande. Ifrågavarande belopp utgjorde traktamentsersättning i samband med de resor, som A i egenskap av lagledare för föreningens representationslag blivit tillerkänd. Det torde vara uppenbart, att en syssla av omförmäld art vore förknippad med utgifter av sådan storleksordning, att ersättning för densamma finge anses väl motiverad. En dyl. syssla vore icke i något avseende att jämställa med arbetsinkomst av annat slag. Så gott som samtliga vardagskvällar, sön- och helgdagar samt — och inte minst — semesterdagar hade nämligen tagits i anspråk för fullgörande av åtagandet såsom lagledare. Vid förekommande bortamatcher eller vid matcher å orter i grannskapet finge däremot såväl ledare som spelare själva svara för kostnaderna för eventuella måltider. Dessa resor vore sålunda förenade med kostnader, för vilka traktamentsersättningar vore avsedda att utgöra kompensation. Såsom lagledare vore A dessutom nödsakad hålla dagliga tidningar och viss facklitteratur samt besöka idrottsplatser för att följa andra fotbollslags matcher. Viss del av föreningens korrespondens ombesörjdes av honom personligen — med ty åtföljande portokostnader — och hade han dessutom haft icke ringa utlägg för interurbana telefonsamtal.A önskade även framhålla den representationsskyldighet, för vilken ersättning ej utginge från föreningen, mot domare och representanter för andra föreningar, som åvilade honom — såväl ute som hemma — samt de personliga utgifter, han finge vidkännas vid spelarnas personliga högtidsdagar, vid deras sjukhusvistelser på grund av åsamkade skador m. m. Den ersättning, som A erhållit från idrottsföreningen i traktamenten, hade sålunda i sin helhet åtgått för att täcka utgifterna i samband med lagledarsysslan.

I sitt slutyrkande hos PN föreslog TI, att A — med hänsyn till vad således från dennes sida anförts — måtte erhålla av-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:51

drag med 75 kr för kostnaderna för resor till och från träning och tävlingar.

PN beslöt i enlighet härmed.

Över beslutet anförde A härefter besvär hos KR, varest klaganden yttrade bl. a. följande. Att det från föreningen erhållna beloppet icke upptagits i A:s självdeklaration hade berott på att han varit i den tron, att då beloppet i sin helhet åtgått till utgifter i samband med lagledarsysslan, detsamma ej borde bliva föremål för beskattning. För fullgörande av uppdraget hade A nämligen under cirka åtta månader under året måst vara borta från hemmet samtliga vardagskvällar minst 5—6 timmar samt dessutom under sön- och helgdagar. Av A:s anteckningar framginge att föreningens representationslag under året medverkat i 17 bortamatcher och att föreningen i samband med matcher vid sammanlagt fem tillfällen bestritt utgiften för ett mål mat per resdag samt att A vid två matcher på grund av förhinder icke deltagit såsom reseledare. Kostnader för måltider vid övriga bortamatcher samt för utgifter i samband med hemmamatcher och träningar hade däremot fått bestridas av honom själv. Under hemmamatcherna hade A:s bortovaro från hemmet sträckt sig över minst 10 timmar, beroende på att både A-lag, reservlag I och II samt junior- och pojklag haft matcher att spela. A hade alltså under dessa dagar måst intaga åtminstone en måltid per dag utom hemmet, vilket kunde beräknas ha dragit en kostnad av cirka 7 kr. Såsom lagledare hade A måst vara medlem i ett flertal andra föreningar med ty åtföljande kostnader för medlemsavgifter. Kostnaderna härför ävensom för telefonsamtal, korrespondens, hållande av tidningar och facklitteratur samt utgifter för representation torde ej ha understigit 500 kr.

I avgiven förklaring över besvären hemställde TI — då A icke anfört skäl för ändring av överklagade beslutet — om avslag å besvären.

Genom utslag den 28 juni 1957 utlät sig KR bl. a. sålunda. Enär A icke förebragt tillförlitlig utredning angående berörda kostnader, men det likväl finge antagas, att den behållna inkomsten genom A:s verksamhet hos nämnda idrottsförening icke överstigit 1.000 kr, funne KR skäligt nedsätta dennes taxeringar i enlighet härmed.

Ifråga om B — vilken vore tränare inom föreningen — hemställde TI, att dennes taxeringar måtte höjas med 817 kr, varav 27 kr utgjorde värdet av förmån av fri kost efter enahanda beräkningsgrund såsom beträffande A.

Med anledning av TI:s hemställan anförde B i avgivna erinringar bl. a. följande. I det från föreningen uppburna beloppet inginge 160 kr, avseende domararvode. Beträffande nämnda arvode hade B endast fungerat såsom mellanhand, eftersom han med beloppet, som han utkvitterat hos föreningens kassör, betalt fotbollsdomaren. Då domarna hade fastställd taxa, plägade kvitto icke begäras. I och för sin tränarbefattning hade B måst begiva sig direkt från sitt ordinarie arbete till vederbörande idrottsplats, varest träningen påginge cirka två timmar. Därefter följde teoretisk undervisning på föreningens klubblokal. Då B inte hade någon möjlighet att äta mitt på dagen, måste han göra detta efter träningens slut. — B:s utgifter hade uppgått till 935 kr, varav för domararvode (enligt ovan) ..... 160 kr
Fördyrade levnadskostnader ... 400 „
Förslitning och tvättning av träningsmaterial ..... 100 „
Resor till och från träningar och

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:51

PRÖVNINGS-NÄMNDERNA

MALMÖHUS LÄN

Nyuppsättning.

A., som den 14 mars under beskattningsåret övertagit ett jordbruk, inköpte kort därefter 39 nötkreatur för 35.000 kr. På fastigheten fanns vid A:s övertagande inga nötkreatur. Av de inköpta djuren såldes samma år 12 st. för 16.500 kr. Försäljningssumman deklarerades som intäkt. Samtidigt avdrogs anskaffningskostnaden för dessa 12 djur, 9.200 kr. De 12 nötkreaturen utgjorde de efter A:s övertagande först inköpta djuren.

TN vägrade avdraget, enär inköpet utgjort nyuppsättning.

I besvär över TN:s beslut åberopade A, att då köp och försäljning skett samma år, vore försäljningen att anse som löpande — vilket även överensstämde med TN:s uppfattning — varvid avdrag borde medges för anskaffningskostnaden för de sålda djuren.

I sitt taxeringsförslag, som delgavs klaganden, yrkade TI avslag å besväret och anförde som skäl för yrkandet, att inköpet ostridigt utgjort klagandens första förvärv av nötkreatur till den av honom övertagna egendomen, att inköpet därför uppenbarligen måste betraktas som nyuppsättning, varvid kostnaden icke vore avdragsgill, samt att den omständigheten att djuren ånyo sålts under samma år icke kunde föranleda, att en nyuppsättningskostnad blev avdragsgill.

A. invände, att vid hans övertagande av egendomen hade växtodlingen till stor del varit upplagd på produktion av grovfoder. För att kunna utnyttja detta hade han anskaffat 12 st. icke dräktiga göddjur. Avsikten hade från början varit, att dessa, sedan de förädlat bete och grovfoder, omedelbart skulle avyttras, vilket också skett.

Med tanke på att i stället avyttringen — därest klaganden bedrev uppfödning

---

tävlingar ..... 200 kr
Telefonsamtal ..... 75 „.

Med anledning av innehållet i erinringarna förklarade TI, att han i så måtto frånginge sitt yrkande hos PN, att han tillstyrkte, att B i likhet med A medgåves avdrag med 75 kr.

PN beslöt jämväl ifråga om B:s taxeringar på sätt, TI sålunda yrkat.

Sedan B besvärat sig hos KR, resolverade KR, att som med avseende å vad i målet förekommit finge antagas, att någon skattepliktig inkomst icke uppkommit för B genom hans verksamhet hos ovannämnda idrottsförening, funne KR skäligt att med ändring av PN:s beslut bestämma B:s taxeringar i enlighet med den av honom avgiva självdeklaration.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-19 19:03:51